

6

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคงทนในการจำ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ จากการใช้ภาพถ่ายที่ใช้เทคนิคมุมกล้องต่างกัน

นายสมชาย คอประเสริฐศักดิ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลัก สูตรปริญญาตรีศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต

ภาควิชาโสตทัศนศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๓๐

ISBN 974-567-257-2

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

012886

110297017

A COMPARISON OF LEARNING ACHIEVEMENT AND RETENTION
OF MATHAYOM SUKSA ONE STUDENTS USING PHOTOGRAPHS
WITH DIFFERENT TYPES OF CAMERA ANGLES

Mr. Somchai Korprasertsak

A Thesis Submitted in Partial Fullfillment of the Requirement

For the Degree of Master of Education

Department of Audio-Visual Education

Graduate School

Chulalongkorn University

1987

ISBN 974-567-257-2

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคงทนในการจำ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ จากการใช้ภาพถ่ายที่ใช้เทคนิคมูมกลิ้ง
ต่างกัน

โดย นายสมชาย คอประเสริฐศักดิ์

ภาควิชา โสตทัศนศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล วัชรารักษ์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ศาสตราจารย์ ดร.ถาวร วัชรารักษ์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร.เชาวเลิศ เลิศขไลพาร)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล วัชรารักษ์)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุนันท์ ปัทมาคม)

..... กรรมการ
(อาจารย์ ดร.กิตานันท์ มลิทอง)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความคงทนในการจำของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ จากการใช้ภาพถ่ายที่ใช้เทคนิคมมกล้องต่างกัน
ชื่อนิสิต	นายสมชาย คอประเสริฐศักดิ์
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล รัชราภัย
ภาควิชา	โสตทัศนศึกษา
ปีการศึกษา	๒๕๒๔

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบผลจากการใช้ภาพถ่ายที่ใช้เทคนิคมมกล้องแบบซับเจคทีฟ และแบบอ็อบเจคทีฟ ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

กลุ่มตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๒๔ จากโรงเรียนปทุมคงคา สังกัดกรมสามัญศึกษาส่วนกลาง จำนวน ๑๐๐ คน จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด ๘๐๐ คน กลุ่มประชากรได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย หลังจากนั้นนำกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมดมาแบ่งเป็น ๒ กลุ่ม โดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายเช่นกัน จำนวนกลุ่มละ ๕๐ คน เพื่อให้เรียนโดยภาพถ่ายที่ใช้เทคนิคมมกล้องแบบซับเจคทีฟและแบบอ็อบเจคทีฟ ภาพถ่ายทั้ง ๒ ชุดมีเนื้อหาเรื่องเดียวกันคือเรื่อง การขึ้นรูปทรงเครื่องปั้นดินเผาด้วยวิธีต่าง ๆ และใช้วิธีเรียนแบบเดียวกันคือ ดูภาพที่มีคำบรรยายประกอบจากแถบบันทึกเสียง แล้วให้ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทันที จากนั้นเว้นระยะ ๒ สัปดาห์ และ ๔ สัปดาห์ จึงให้ทำแบบทดสอบอีก ๒ ครั้ง เพื่อวัดความคงทนในการจำ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์ค่าทีเพื่อหาค่าความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติของคะแนนเฉลี่ยของทั้งสองกลุ่มการทดลอง

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

๑. นักเรียนที่เรียนจากภาพถ่ายที่ใช้เทคนิคมมกล้องแบบซับเจคทีฟ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าของนักเรียนที่เรียนจากภาพถ่ายที่ใช้เทคนิคมมกล้องแบบอ็อบเจคทีฟอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

๒. เมื่อทำการทดสอบหลังเรียนเสร็จแล้ว ๒ สัปดาห์ พบว่านักเรียนที่เรียนจากภาพถ่ายที่ใช้เทคนิคมมกล้องแบบซบเจคทีฟมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนจากภาพถ่ายที่ใช้เทคนิคมมกล้องแบบอีอบเจคทีฟอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

๓. เมื่อทำการทดสอบหลังเรียนเสร็จแล้ว ๔ สัปดาห์ พบว่า นักเรียนที่เรียนจากภาพถ่ายที่ใช้เทคนิคมมกล้องแบบซบเจคทีฟ และนักเรียนที่เรียนจากภาพถ่ายที่ใช้เทคนิคมมกล้องแบบอีอบเจคทีฟ มีผลสัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

The results were as follows:

1. The subjects studied from photographs with subjective camera angle learned more than the subjects studied from photographs with objective camera angle. There was a significant difference between the subjects studied from photographs with subjective camera angle and the subjects studied from photographs with objective camera angle at the 0.05 level of confidence.

2. The retention test after the two weeks interval indicated that the subjects studied from photographs with subjective camera angle learned more than the subjects studied from photographs with objective camera angle. There was a significant difference between the subjects studied from photographs with subjective camera angle and the subjects studied from photographs with objective camera angle at the 0.05 level of confidence.

3. The retention test after the four weeks interval indicated that there was no significant difference between the subjects studied from photographs with subjective camera angle and the subjects studied from photographs with objective camera angle.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์จากท่านผู้มีพระคุณมากมายโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล วัชรากัย อาจารย์ผู้ควบคุมการวิจัย ซึ่งได้ให้คำแนะนำ และข้อคิดเห็นต่าง ๆ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.เชาวเลิศ เลิศขโหลหาร ที่กรุณาชี้แนะแนวทางในการจัดทำโครงร่างวิทยานิพนธ์มาโดยตลอด ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุนันท์ ปัทมาคม ที่กรุณาให้คำแนะนำในการถ่ายภาพเพื่อการจัดทำเครื่องมือการวิจัย อาจารย์ ดร.กิตานันท์ มลิทอง อาจารย์ ดร.สุกรี รอดโพธิ์ทอง ที่กรุณาตรวจสอบความถูกต้องในการใช้สถิติเพื่อการวิจัย

ขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่รุดมามอบทุนสนับสนุนในการทำวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณคณะครู-อาจารย์ และนักเรียนโรงเรียนเปรมฤทธิพิทยาลัย ที่ให้ความร่วมมืออย่างดียิ่งในการดำเนินการทดลอง

และขอขอบคุณ คุณยาใจ ไพรัชมีพูลกุล ผู้ให้ความช่วยเหลือในทุก ๆ ด้าน ช่วยหาข้อมูลสำหรับอ้างอิง ส่งเสริมด้านพาหนะเพื่อใช้ในการหาข้อมูล และให้กำลังใจในการศึกษาตลอดมา

สมชาย คอประเสริฐศักดิ์

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญรูป	ฉ

บทที่

๑	บทนำ	๑
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๓
	สมมติฐานการวิจัย	๓
	ขอบเขตของการวิจัย	๓
	คำจำกัดความของการวิจัย	๔
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๔
๒	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๕
	ความสำคัญของรูปภาพต่อการศึกษา	๕
	การแบ่งประเภทของรูปภาพ	๖
	การเลือกรูปภาพสำหรับใช้เป็นสื่อการศึกษา	๖
	เอกสารเกี่ยวกับความคงทนในการจำ	๗
	วิธีช่วยจำ	๘
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๙
๓	วิธีดำเนินการวิจัย	๑๘
	กลุ่มตัวอย่างประชากร	๑๘
	เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	๑๘

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
	การเก็บรวบรวมข้อมูล	๑๙
	การตรวจให้คะแนน	๒๐
	การวิเคราะห์ข้อมูล	๒๐
๔	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๒๑
๕	สรุปผลการวิจัย อภิปรายและข้อเสนอแนะ	๒๖
	วัตถุประสงค์การวิจัย	๒๖
	วิธีดำเนินการวิจัย	๒๖
	ผลการวิจัย	๒๗
	อภิปรายผลการวิจัย	๒๘
	ข้อเสนอแนะ	๓๐
	บรรณานุกรม	๓๑
	ภาคผนวก ก.	๓๕
	ภาคผนวก ข.	๗๑
	ประวัติผู้วิจัย	๗๓

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
๑	เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของการทดสอบหลังการเรียน ทันทีระหว่างกลุ่มตัวอย่างประชากรที่เรียนจากภาพถ่ายที่ใช้เทคนิคมมกล้อง แบบซับเจคทีฟกับกลุ่มประชากรที่เรียนจากภาพถ่ายที่ใช้เทคนิคมมกล้องแบบ อ็อบเจคทีฟ ๒๑
๒	เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังจากเรียน เสร็จแล้ว ๒ สัปดาห์ ระหว่างกลุ่มประชากรที่เรียนจากภาพถ่ายที่ใช้ เทคนิคมมกล้องแบบซับเจคทีฟ กับกลุ่มประชากรที่เรียนจากภาพถ่ายที่ใช้ เทคนิคมมกล้องแบบอ็อบเจคทีฟ ๒๒
๓	เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังจากเรียน เสร็จแล้ว ๔ สัปดาห์ ระหว่างกลุ่มประชากรที่เรียนจากภาพถ่ายที่ใช้ เทคนิคมมกล้องแบบซับเจคทีฟ กับกลุ่มประชากรที่เรียนจากภาพถ่ายที่ใช้ เทคนิคมมกล้องแบบอ็อบเจคทีฟ ๒๓
๔	แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มประชากรที่เรียนจากภาพถ่าย ที่ใช้เทคนิคมมกล้องแบบซับเจคทีฟ (\bar{X}_1) กับคะแนนเฉลี่ยของ กลุ่มประชากรที่เรียนจากภาพถ่ายที่ใช้เทคนิคมมกล้องแบบอ็อบเจคทีฟ (\bar{X}_2) จากการทดลองทั้ง ๓ ครั้ง ๒๔

สารบัญรูป

รูปที่	หน้า
๑	ภาพแสดงแนวคิดเกี่ยวกับความจำของมนุษย์ของ เออบิง เฮาส์ ๘
๒	แสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มประชากรที่เรียนจากภาพถ่าย ที่ใช้เทคนิคมมกล้องแบบซับเจคทีฟ (\bar{X}_1) กับคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มประชากร ที่เรียนจากภาพถ่ายที่ใช้เทคนิคมมกล้องแบบอ็อบเจคทีฟ (\bar{X}_2) จากการ ทดสอบทั้ง ๓ ครั้ง ๒๕